

"Estem controlats des de Madrid"

Eugeni Senent, vice-president de l'Empresarial, s'ha dedicat els darrers anys a fer prevaler els interessos de la petita i mitjana empresa valenciana, d'altra banda majoritària al País Valencià. Per a Senent, el poder valencià és simplement una ficció.

Eugeni Senent Moreno té 49 anys, actualment és vice-president de l'Empresarial i, fins el passat mes d'abril era el president de la PIMEV autonòmica, càrrec en què l'ha substituït Miguel Portal. Aquest canvi té conseqüències dins l'Empresarial, perquè confirma la seua voluntat de no presentar-se com a president d'aquesta associació a les pròximes eleccions del mes de juny. Senent, d'altra banda, també és membre del ple de la Cambra de Comerç de València i de l'Associació Valenciana d'Autoscoles (AVAE). Des de tots aquests llocs de responsabilitat, Senent defensa la petita i mitjana empresa valenciana. Mentrestant, una de les seues reclamacions són les eleccions empresarials, una forma de conèixer, al seu parer, quina de les dues organitzacions empresarials (CIERVAL / l'Empresarial) té més representativitat.

I és que de moment la CIERVAL és l'única entitat empresarial que compta per als poders polítics, mentre que l'Empresarial, que acull 64.000 empresaris, ha quedat sempre fora de les converses entre la Generalitat, els empresaris i les centrals sindicals. Bona prova d'aquest desconeixement és una recent sentència del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana que considera que l'Empresarial no va ser discriminada en les eleccions al ple de les cambres de comerç valencianes.

—Com valora vostè aquesta decisió?

—Demostra que ens estan enganyant. Nosaltres varem presentar un recurs i com a prova, davant d'un notari, les llistes dels nostres associats. Però el tribunal considera que no és prova suficient. Mentre que a la gran patronal no li demanen que prove la seua re-

presentativitat. Es tracta d'una connivència entre el poder polític i el poder dels grans empresaris. Per a nosaltres era una forma de conèixer el suport que podríem tenir als tribunals. Ara ja ho sabem.

—A qui representa l'Empresarial?

—Nosaltres som totes les organitzacions que no es-

taven dins de la CIERVAL, en definitiva reunim 64.000 empresaris de tot el País Valencià. Comptem amb la Unió Gremial, FECOM, la OPA, la Unió de Llauradors, PIMEC... totes defensen els interessos dels petits i mitjans empresaris, i totes tenen una visió autonòmica. Una altra característica és que no volem estar sotmesos als dictàmens del que diguen des de fora. L'Empresarial al cap i a la fi és una confederació intersectorial que reuneix indústria, comerç, serveis i agricultura i que està implantada per tot el país.

—La diferència entre l'Empresarial i la CIERVAL és la grandària de les empreses que representa?

—La diferència entre l'Empresarial i la CIERVAL és la independència. Nosaltres ens centrem en la defensa específica de la xicoteta i mitjana empresa, això no vol dir que anem en contra de ningú, ni dels grans de la CEOE, que a València és la CIERVAL.

—Vostè ha parlat de la necessitat d'eleccions empresarials per tal de conèixer la representativitat de les dues organitzacions establertes al País Valencià.

—Jo ho he dit en nombroses ocasions i molt clarament. En el món polític hi ha eleccions i coneixem la representació de cada grup polític. En el món sindical i dels treballadors no discuteix ningú els resultats de les eleccions. En el món empresarial hi ha una organització imposada des del poder polític com la més representativa i la resta ens quedem fora. Per tant

"En el món sindical no discuteix ningú els resultats de les eleccions. En el món empresarial hi ha una organització imposada pel poder polític com la representativa i la resta ens quedem fora. L'Empresarial no pot assistir al món oficial."

l'Empresarial no pot assistir al món oficial. De tal forma que no puc dir la meua opinió dins dels òrgans de decisió. Com a organització no solament vull parlar als mitjans de comunicació. La meua missió és estar en l'IVAF, en la SGR, en el Consell Econòmic i Social... Amb les eleccions has de fer un programa i si no el compleixes, a les següents la gent te'n tira fora. El món empresarial no ha votat i no podem saber quina organització representa més empresaris.

—*L'Empresarial ha rebut nombroses crítiques polítiques, però sembla que la situació amb el PP és més favorable que amb el PSOE.*

—La relació personal és molt bona, perquè Zaplana sap que els vots els tenim nosaltres, i quan s'acosten les eleccions fa gestos. A nivell institucional... no. Encara que ell ho va prometre quan era oposició. Vàrem mantenir quatre reunions: dues a la nostra seu i dues al grup parlamentari. En presència de tota la junta directiva jo li vaig preguntar si ens anava a reconèixer i va dir que fins i tot ho havia anunciat a la premsa. Han passat quatre anys i no ha arribat el reconeixement, només ens diu "*algo hemos avanzado, estáis mejor que nunca*".

—*Però sembla que sí que és cert que l'Empresarial està millor ara.*

—El PSOE no ens donava ni aigua, i aquests ens han deixat entrar al Consell Econòmic i Social. Per a formació ens han donat un xicotet pressupost. Però jo sóc més exigent. No han fet la normativa per a les eleccions empresarials, tampoc no ens han reconegut, encara que som 64.000 empresaris.

—*Insisteix molt vostè en les eleccions...*

—És que el món empresarial està controlat per la cúpula empresarial que és a Madrid i que dirigeixen vint o trenta persones amb uns interessos que no crec que es pareguen als nostres. Nosaltres no estem en contra seu, però els seus problemes, els de les grans empreses, no són els mòduls, ni el IAE. No tenen consciència de la nostra problemàtica i difícilment poden ajudar-nos i reivindicar les nostres necessitats.

—*A banda de les eleccions, l'Empresarial també té un programa?*

—De reivindicacions, n'hi ha moltes, però bàsicament volem la baixada de la pressió fiscal. El IAE és un impost absurd que no grava el rendiment, penalitza l'activitat. També pel que fa a la fiscalitat, hi ha els mòduls. El PP els va abaixar, però ara han tornat a apujar-los, encara que han deixat l'estimació directa simplificada. Malgrat açò crec que la pujada ha estat molt subtil. L'Empresarial també demana una modificació de la seguretat social. No és acceptable que un empresari estiga malalt i no cobre fins al dissetè dia de baixa, mentre que ha de continuar pagant els costos de l'empresa. També demanem formació per al xicotet empresari, un finançament millor per a ser més competitiu en Europa. Finalment hem de lluitar per una reforma laboral que permeta a les empreses petites adaptar la plantilla. L'acomiadament per a les petites empreses és prohibitiu. No es tracta d'acomiadament lliure, però sí de fer-lo més fàcil per al xicotet empresari.

—*Parlant de la microempresa, encara és la que predomina al País Valencià?*

—Sí, les enquestes diuen que la mitjana no arriba als quatre treballadors. El 98% és la petita i microempresa, algunes de tan sols un treballador.

—*Des de la petita empresa, con s'afronta la Unió Europea i la moneda única?*

—Per afrontar-lo la petita empresa haurà d'obrir-se al mercat. El problema serà la competència i per abordar-la hem de ser més competitiu, és a dir, produir més a menor cost. Açò que és tan fàcil de dir és difícil de fer. Necessites formació per fer les coses millor, necessites infraestructures correctes, tren, port, aeroport, que l'electricitat i el telèfon siguen més barats, que les indústries auxiliars també siguen més competitives.

—*Existeix realment el poder valencià?*

—Pense que el poder valencià deixa molt a desitjar.

—*Els motius?*

—Molta gent té una mentalitat sucursalista, perquè no podem negar que té avantatges. Et poses a les ordres del de dalt i... no has de pensar, i quan arriben les garrotades a tu no et peguen perquè tan sols has seguit les ordres.

"El món empresarial està controlat per la cúpula empresarial que és a Madrid i que dirigeixen vint o trenta persones amb uns interessos que no crec que es pareguen als nostres."

Maria Jesús Mínguez